

Тема 3

Фінансове право і політика

Студентки групи УМ-42
Костянчук Крістіни

Головне завдання фінансової політики — забезпечення відповідними фінансовими ресурса реалізації тієї чи іншої державної програми соціально-економічного розвитку.

Основною метою фінансової політики є оптимальний розподіл ВВП між галузями народного господарства, соціальними групами населення, територіями.

- Склад фінансової політики
 - Бюджетно-податкова
 - Грошово-кредитна
 - Інвести-ційна
 - Страхова
 - Аморти-заційна
 - Митна
 - Валютна

Податкова політика реалізує інтереси держави. Її головне призначення — вилучення частини ВВП на загальнодержавні потреби, перерозподіляючи ці кошти через бюджет.

Дискреційна (активна) фіскальна політика — це свідоме маніпулювання податками і держ. видатками з боку органів законодавчої і виконавчої влади з метою зміни реального обсягу нац. виробництва та зайнятості, контролю за інфляцією, прискорення темпів екон.зростання.

- Стимулююча фіскальна політика
- Стримуюча фіскальна політика

Автоматична (пасивна) фіскальна політика здійснюється за допомогою «вбудованих стабілізаторів» (податків і державних витрат, трансфертів). Необхідні зміни в рівні державних видатків і податків вводяться автоматично.

- Вбудовані стабілізатори — це будь-який захід, що зумовлює тенденцію до збільшення дефіциту державного бюджету.

Під грошово-кредитною (монетарною) політикою розуміють забезпечення стабільності грошового обігу через управління емісією, регулювання інфляції і курсу національної грошової одиниці; управління діяльністю фінансового ринку через регламентацію емісії і розміщення державних і корпоративних цінних паперів і регулювання їх дохідності.

ОСНОВНІ ІНСТРУМЕНТИ ГРОШОВО-КРЕДИТНОЇ ПОЛІТИКИ:

Банківська
(дискон
тна)
політик

ання
норми
обов'
язкових

операції
на
відкрито
му
ринку

Через валютну і митну політику держава захищає свої інтереси на міжнародному ринку. Адже головним завданням митної і валютної політики є забезпечення примноження золотовалютних резервів держави.

Валютна політика — це сукупність економічних, юридичних і організаційних форм і методів у галузі валютних відносин, що здійснюються державою та міжнародними валютно-фінансовими організаціями.

Фінансовий механізм — це сукупність фінансових методів і форм організації фінансових відносин, інструментів та важелів впливу на соціально-економічний розвиток суспільства.

Фінансові
методи

Фінансові
важелі

Правове
забезпечення

Нормативне
забезпечення

Інформаційне
забезпечення

Фінансова безпека — це такий стан фінансової, грошово-кредитної, валютної, банківської, бюджетної, податкової системи, який характеризується збалансованістю, стійкістю до внутрішніх і зовнішніх негативних впливів, здатністю забезпечити ефективне функціонування національної економічної системи та економічне зростання.

Структура фінансової безпеки

- Фінансова безпека
 - Безпека бюджетного сектору
 - Безпека банківського сектору
 - Безпека фондового сектору
 - Безпека страхового сектору
 - Безпека інвестиційного сектору
 - Безпека валютного сектору
 - Безпека грошово-кредитного сектору

Фінансовий контроль – це сукупність дій і операцій по перевірці фінансових і пов'язаних з ними питань діяльності суб'єктів господарювання і управління із застосуванням специфічних форм і методів його організації.

Універсальні
принципи:

Незалеж-
ність

Гласніс-
ть

Дієвість

Регуляр-
ність

Об'єкти-
вність

ВИДИ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ

- *По формах проведення*
 - попередній
 - Залежно від суб'єктів, що здійснюють фінансовий контроль
 - поточний *внутрішньо-господарський*
 - наступний
 - аудиторський
 - загально-державний
 - відомчий
- *По методах проведення*
 - перевірки
 - громадський
 - обстеження
 - ревізії
 - нагляд
 - *По сферах фінансової, діяльності*
 - бюджетний
 - моніторинг
 - податковий
 - кредитовий
 - валютний
 - страховий
 - інвестиційний